

Sygn. akt III RC 135/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: sekr. sąd. Barbara Salamondra

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 stycznia 2018 roku

Sprawy z powództwa G. S.

Przeciwko H. S.

O ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

oddala powództwo

Sygn. akt III RC 135/16

UZASADNIENIE

Powód G. S. wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego w kwocie 800 zł miesięcznie, którą łoży na rzecz byłej żony – H. S. na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie I C 686/10. W uzasadnieniu podał, że pozwana H. S. jest już osobą zdrową i nie leczy się od 2010 r. Obecnie otrzymuje emeryturę nie rentę chorobową. Podniósł ponadto, że od stycznia 2007 r. pozwana nie pracuje w gospodarstwie rolnym, którego jest współwłaścicielką., nie wyraża także zgody na przepisanie gospodarstwa na syna M.. Pozwana powinna pracując, choćby częściowo, zdobywać środki finansowe na swoje utrzymanie. Jednocześnie podniósł, iż sam ma rentę chorobową w wysokości 301 zł miesięcznie.

(pozew – k. 2)

Pozwana H. S. w odpowiedzi na pozew z dnia 25 października 2016 roku domagała się oddalenia powództwa w całości. Podniosła, że wskutek rozwodu jej sytuacja uległa znacznemu pogorszeniu, popadła w niedostatek, nie stać jej na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych, niewiele zarabia i nadal ma problemy ze zdrowiem. Od 2007 roku nie mieszka w domu, który wybudowała wspólnie z mężem. Ma na utrzymaniu syna, który studiuje na Uniwersytecie (...). Jednocześnie podniosła, iż powód ma możliwości zarobkowe i majątkowe, w gospodarstwie rolnym w R. ma zarejestrowanych 88 sztuk bydła. Wszystkie dochody ze wspólnego gospodarstwa rolnego o pow. 21,60 ha pobiera powód. Z opinii biegłego sądowego wydanej do sprawy rozwodowej wynika, iż dochodowość z gospodarstwa rolnego wynosi co najmniej 9.830 zł. W trakcie sprawy rozwodowej powód sprzedał 200 sztuk bydła. Jednocześnie podniosła, że powód nie powołał żadnych nowych okoliczności, które nie były znane w sprawie rozwodowej.

(odpowiedź na pozew – k. 29-33)

Na rozprawie w dniu 15 marca 2017 roku G. S. rozszerzył powództwo wnosząc o wezwanie w charakterze pozwanego również M. S. podnosząc, iż rozszerza swoje żądanie o zmianę obowiązku alimentacyjnego również wobec niego i żądanie to zawarł w piśmie procesowym z dnia 15 marca 2017 roku. Na rozprawie Sąd ustalił wpis w kwocie 480 złotych od rozszerzonego żądania zgłoszonego przez powoda i udzielił powodowi terminu na uiszczenie wpisu od zgłoszonego

rozszerzonego powództwa i na złożenie odpisu pozwu. Postanowieniem z dnia 17 maja 2017 r. wydanym na rozprawie Sąd wyłączył do odrębnego postępowania sprawę przeciwko pozwanemu M. S..

(e-protokół z rozprawy z dnia 17.05.2017 r. 00:00:57 – k. 93)

Postanowieniem z dnia 31 maja 2017 roku Sąd zawiesił postępowanie do czasu zakończenia sprawy I Ns 65/11 o podział majątku wspólnego pomiędzy stronami niniejszego postępowania. Sąd Okręgowy na skutek zażalenia powoda G. S. zmienił zaskarżone postanowienie w punkcie 2 w ten sposób, że je uchylił.

(protokół z rozprawy – k. 140, uzasadnienie – k. 145, zażalenie – k. 152, 155; postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi – k. 162-163v)

Powyższe stanowiska zostały rozwinięte i podtrzymane przez obie strony w dalszym toku postępowania, zarówno w składanych pismach procesowych, jak i na rozprawie przed Sądem (pismo powoda – k. 53-55; pismo powoda – k. 60-60v; pismo powoda – k. 78; e-protokół z rozprawy 00:04:27 – k. 93; pismo pozwanej – k. 135; pismo powoda – k. 171).

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 9 kwietnia 2010 r. w sprawie I C 686/10 małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z winy powoda. Wyrokiem tym został określony obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanej na kwotę 800 zł miesięcznie.

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego z załączonych akt o sygn. I C 686/10 – k. 494; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie I ACa 501/10 z akt sprawy I C 686/10 – k.630)

Z małżeństwa strony miały troje dzieci, dwoje z nich jest już samodzielnych. Najmłodszy syn stron, M. S. pozostawał na utrzymaniu rodziców, był studentem na Uniwersytecie (...). Powód wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 9 kwietnia 2010 r. w sprawie I C 686/10 został zobowiązany do łożenia na jego utrzymanie kwoty 800 zł miesięcznie. Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny w wyroku z dnia 1 grudnia 2010 roku w sprawie I ACa 501/10 oddalił apelację G. S., opartą na podważeniu opinii biegłego Z. S..

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego z załączonych akt o sygn. I C 686/10 – k. 494, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie I ACa 501/10 z akt sprawy I C 686/10 – k.630)

Gdy Sąd ostatnio orzekł o wysokości alimentów od powoda na rzecz pozwanej H. S. miała 50 lat, wykształcenie średnie o kierunku rolniczym. Powódka leczyła się na nerwicę, kołatanie serca, miała dolegliwości stawów i kręgosłupa. Na leczenie wydawała miesięcznie 100 zł. Przyjmowała także leki hormonalne.

Pozwana wraz z synem M. mieszkała u swojego brata, któremu H. S. pomagała w prowadzeniu gospodarstwa rolnego w zamian za mieszkanie i jedzenie. W domu brata mieszkała też ich matka. Powódka zajmowała pokój z matką, zaś synowie mieli do dyspozycji dwa pokoje. G. S. nie kontaktował się z synem M..

Powód był współwłaścicielem z żoną gospodarstwa o powierzchni 21,61 ha położonego w R. w gminie Z., w którym hodował około 200 sztuk bydła. Powód czerpał wszystkie dochody z gospodarstwa oraz pobierał rentę inwalidzką powypadkową w wysokości 236,47 zł. Zatrudniał kilka osób do pracy w gospodarstwie rolnym i płacił im 6 zł za godzinę. Na podstawie opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości Z. S. Sąd ustalił, że miesięczny dochód w/w gospodarstwa zamyka się w kwocie wynosił minimum 4.458 zł miesięcznie złotych, licząc z hektara przeliczeniowego. Jest to gospodarstwo wielkotowarowe, nastawione na produkcję jałówek. Powód mieszkał w domu pozostającym we współwłasności z pozwaną. Na rok 2010 powód otrzymał 15.000 zł tytułem dopłat unijnych i zatrudniał w tym czasie pracowników najemnych do pracy w gospodarstwie. Kupił nawozy sztuczne za około 12.000 zł.

(dowód: opinia biegłego Z. S. z akt sprawy I C 686/10 – k. 580-596, zeznania powódki z akt sprawy I C 686/10 – k.307v, zeznania pozwanego z akt sprawy I C 686/10 – k.492; F. VAT z akt sprawy I C 686/10 – k.482-484)

Obecnie powód ma 61 lat nadal jest rolnikiem i współwłaścicielem gospodarstwa rolnego o pow. 21,61 ha położonego w R. w gminie Z., w którym hoduje około 80 sztuk bydła (68 cielaków i 7 krów). Ponadto jest właściciel domu o po 280 mkw. Powód czerpie wszystkie dochody z gospodarstwa oraz pobiera rentę inwalidzką powypadkową w wysokości 301 zł. W toku jest sprawa o podział majątku wspólnego pomiędzy stronami. G. S. pobiera dopłaty unijne obszarowe oraz do bydła w łącznej wysokości około 26.000 – 27.000 zł. Samych płatności obszarowych otrzymuje około 18.000 zł rocznie. Ze sprzedaży bydła osiąga rocznie około 20.000 zł. Roczny dochód z renty to 3.610 zł. Ponadto otrzymuje dopłaty do paliwa 0,80 – 1,00 zł do litra. Zatrudnia osoby do pracy w gospodarstwie.

Powód leczy się onkologicznie. W dniu 6 listopada 2017 r. Wojewódzki Zespół Zakładów Opieki Zdrowotnej Centrum (...) w Ł. wydał powodowi Kartę diagnostyki i leczenia onkologicznego w związku z nowotworem złośliwym gruczolu krokowego. Powód ma podejrzenie pierwszych zamian przerzutowych w kośćcu miednicy. Na dzień 15 grudnia 2017 r. w trakcie dalszej diagnostyki, w ocenie lekarza prowadzącego R. K. niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Skierowany na leczenie radioterapią. Nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności lub całkowitej niezdolności do pracy.

Powód ponosi następujące koszty związane z utrzymaniem własnym oraz gospodarstwa rolnego: alimenty na żonę i syna – 1.606 zł miesięcznie oraz w stosunku rocznym: ubezpieczenie budynków – 1.300 zł, pracownicy najemni – 5.000 zł, podatek rolny – 2.400 zł, woda – 2.000 zł, opryski – 5.000 zł, nawozy – 9.000 zł, paliwo – 12.000 zł, materiał siewny – 3.000 zł.

(dowód: zeznania powoda G. S. e-protokół z dnia 17.05.2017 r. czas: 00:05:15 – k. 93v w zw. z zeznaniami z dnia 29.11.2017 r. 00:01:15 – k. 191 oraz z dnia 18.01.2018 r. 00:01:03 – k. 209; decyzje dotyczące dopłat unijnych – k. 100 – 112; f. vat i paragon – k. 113-115, 117-119; protokół – k. 137; karta diagnostyki i leczenia onkologicznego – k. 183-184, 187-190, 196-199; karta leczenia onkologicznego – k. 204 – 204v; oświadczenie o stanie dochodów i majątku – k. 14 – 17; informacja z (...) w Ł. –na temat wielkości stada – k. 34; postanowienie w sprawie I Ns 65/11 – k. 58, 59; kary z historii choroby – k. 76 – 78, 89)

H. S. ma obecnie 58 lat, wykształcenie średnie o kierunku rolniczym. Pozwana nadal mieszka w drewnianym domu u swojego brata – J. S.. Otrzymuje emeryturę rolniczą w kwocie 880 zł miesięcznie. Nie czerpie dochodów z gospodarstwa rolnego, którego jest współwłaścicielką.

Powódka leczy się na nerwicę, kołatanie serca, miała dolegliwości stawów i kręgosłupa. Na leki wydaje miesięcznie 150 - 200 zł. Pozostałe jej wydatki kształtują się następująco: 400 zł – udział w kosztach utrzymania domu (gaz, woda, węgiel, prąd), 300 zł – jedzenie, 90 zł – środki czystości i środki higieny osobistej, 50 zł – telefon, 100 zł – ubrania i obuwie, 150 zł – dojazd do lekarza, sklepu, kościoła itp. Ponadto w miarę możliwości i posiadanych środków potrzebuje pieniędzy na lekarzy specjalistów, okulary, fryzjera, przedmiotu gospodarstwa domowego. Od 20 stycznia 2007 r. H. S. nie przebywała na zwolnieniu lekarskim. Dokładała synowi M. do utrzymania, gdyż alimenty od ojca nie pokrywały wszystkich jego potrzeb, jako studenta studiów dziennych na Uniwersytecie (...). Obecnie obowiązek alimentacyjny ojca wobec jego syna M. został prawomocnym wyrokiem uchylony.

(dowód: rachunki i F. Vat – k. 122 – 126 i 129, karta informacyjna ze szpitala – k. 127, decyzja Prezesa KRUS – k. 128, informacja z KRUS – k. 179)

Nie zakończyła się sprawa o podział majątku wspólnego, będąca na etapie postępowania odwoławczego. Postępowanie rozwodowe nie zostało wznowione.

(dowód: zeznania H. S. e-protokół z rozprawy z dnia 18.01.2018 r. 00:03:50 – k. 209; zeznania G. S. e-protokół z rozprawy z dnia 18.01.2018 r. 00:01:01 – k. 209; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi – k. 131-134)

Sąd nie dał wiary zapewnieniom powoda, że utrzymuje siebie tylko z dochodów z dotacji unijnych oraz z renty w wysokości 301 zł. G. S. przyznał bowiem przed Sądem, że hoduje około 80 sztuk bydła, uprawia zboże, jak również najmuje ludzi od pracy. Sąd nie dał również wiary zeznaniom powoda, że nie może zbyć posiadanych sztuk bydła oraz, że jest całkowicie niezdolny do pracy. G. S. leczy się onkologicznie, jednakże nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności czy niezdolności całkowitej do pracy. Powód zeznał, że dopłaty unijne wynoszą 26 – 27.000 zł. W oświadczeniu o stanie majątku i osiągniętych dochodach wskazał, że posiada roczny dochód ze sprzedaży zwierząt w wysokości 20.000 zł ze sprzedaży krów oraz 6.000 zł ze sprzedaży cielaków.

Sąd dał wiarę natomiast zeznaniom H. S., która dokładnie przedstawiła koszty związane ze swoim utrzymaniem. Wskazała ponadto, że powód otrzymuje dopłaty na wysokości 27 – 28.000 zł, bowiem oprócz płatności obszarowych otrzymuje płatności towarzyszące produkcji bydła, jak i dopłaty do paliwa.

Sąd dał wiarę dowodom w postaci dokumentów, które nie budziły wątpliwości Sądu, ani nie były kwestionowane przez strony. Za nieprzydatne Sąd uznał dokumenty datowane na czas sprzed wyroku rozwodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić z uwagi na jego niezasadność.

W myśl art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie możliwości zarobkowych lub majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami (T. Domińczyk [w:] K. Piasecki (red.) Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Warszawa 2009, s. 998).

Kodeks rodzinny i opiekuńczy przewiduje dwie postaci obowiązku alimentacyjnego między rozwiedzionymi małżonkami: zwykłą postać (art. 60 § 1 kro) oraz szerszą postać tego obowiązku (art. 60 § 2 kro).

Zgodnie z art. 60 § 1 kro małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

Artykuł 60 § 1 kro reguluje istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego między byłymi małżonkami po orzeczeniu rozwodu, w sytuacji gdy oboje małżonkowie zostali uznani za winnych rozkładu pożycia małżeńskiego jak również ma zastosowanie w sytuacji, gdy żadnemu z małżonków nie została przypisana wina, a zatem gdy sąd rozwodowy na zgodne żądanie małżonków zaniechał orzeczenia o winie (art. 57 § 2 zdanie pierwsze kro).

Natomiast zgodnie z art. 60 § 2 kro, jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, choćby ten nie znajdował się w niedostatku.

Przepis ten (art. 60 § 2 kro) legł u podstaw obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanej, ustalonego wyrokiem Sądu Okręgowego w sprawie rozwodowej stron.

Tymczasem przedmiotem rozważań w niniejszej sprawie jest ustalenie czy nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej lub obniżenie alimentów. Zgodnie, bowiem z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przy czym przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga

skorygowania poprzez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Zmianę stosunków powoduje także zdarzenie, wskutek którego obowiązek alimentacyjny wygasa (vide' Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem pod redakcją Krzysztofa Pietrzykowskiego wyd.2 Wydawnictwo C.H. BECK Wa-wa 2010r).

Analizując dowody zebrane w sprawie, Sąd uznał, że brak jest podstaw do uchylenia obowiązku alimentacyjnego.

Przesłanką obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej jest istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka wyłącznie niewinnego, choćby ten nie znajdował się w niedostatku. Sytuacja finansowej pozwanej jest trudna i absolutnie nieuzasadniająca uchylenia obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanej. Alimenty, które otrzymuje od powoda pozwalają na zaspokojenie części jej zupełnie podstawowych potrzeb.

Zdaniem Sądu Rejonowego od ostatniego rozstrzygnięcia nie nastąpiła, taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby uwzględnienie żądania powoda tj. uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej, powód nie występował zaś o obniżenie tej kwoty. Nie jest taką okolicznością fakt, że powód choruje ani to, że pozwana nie pobiera już renty chorobowej tylko emeryturę.

Schorzenie powoda w żaden sposób nie uniemożliwia powodowi wykonywania jego pracy, albowiem G. S. od wielu lat korzystał z pracy osób najmowanych. Było tak zarówno kiedy jeszcze pracował wspólnie z pozwaną i synami w gospodarstwie, jak i na etapie sprawy rozwodowej. Obecnie również powód przyznał, że w październiku pozostawił gospodarstwo pod nadzorem wynajmowanych pracowników. Co prawda wskazał, że nie wywiązali się należycie z powierzonych obowiązków, ale tego nie udowodnił. Może ich zawsze przyuczyć do samodzielnej pracy bądź dokładniej precyzować obowiązki a na co dzień nadzorować osobiście. Powód nie jest osobą niepełnosprawną. Rzeczywiście obecnie leczy się onkologicznie, ma rozpocząć radioterapię, ale wątku tego leczenia nie chciał rozwijać. W karcie onkologicznej lekarz prowadzący w dniu 15 grudnia 2017 r. wpisał adnotację, że powód jest niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, ale jak zaznaczono powyżej G. S. nie musi pracować osobiście w gospodarstwie rolnym, aby osiągać z niego dochód. Nawet gdyby powód przez okres 5 lat był niezdolny do pracy w gospodarstwie to i tak jest uprawniony do pobierania dopłat za ten okres. Zatem nie wykazał on, iż nie posiada możliwości zarobkowych i majątkowych, aby alimentować byłą żonę. G. S. obecnie osiąga dochód roczny w wysokości 27.000 zł z dotacji unijnych, około 26.000 zł ze sprzedaży bydła, 3.610 zł z tytułu renty chorobowej, otrzymuje też dofinansowanie do zakupu paliwa, łącznie 56.610 zł. Nawet po odliczeniu alimentów, które uiszcza na rzecz byłej żony (9.600 zł rocznie) pozostaje mu 47.010 zł rocznie, z której to kwoty pokrywa koszty produkcji. Nawet gdyby przyjąć, iż powód nie prowadzi gospodarstwa to posiadane dotacje obszarowe oraz renta chorobowa dają mu rocznie kwotę 21.610 zł.

Sytuacja materialna pozwanej nie tylko uległa istotnemu pogorszeniu na skutek orzeczenia rozvodu, ale pozwana znajduje się w niedostatku. Pozwana musiała opuścić wspólny dom stron o pow. około 300 mkw. oraz dochodowe, wysokotowarowe i doinwestowane gospodarstwo rolne. Zamieszkała w drewnianym domu należącym do jej brata. Dochody z gospodarstwa rolnego czerpał i czerpie dotychczas wyłącznie powód. Pozwana otrzymuje obecnie emeryturę rolniczą nie rentę, ale obecnie ponosi koszty utrzymania domu, w którym mieszka, jej stan zdrowia nie uległ polepszeniu. Sytuacja finansowa pozwanej nadal jest bardzo trudna i absolutnie nieuzasadniająca uchylenia obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanej. Aktualnie dochody H. S. łącznie z alimentami od powoda wynoszą 1.680 zł miesięcznie, daje to rocznie kwotę 20.160 zł. Zatem jej dochód liczony wraz z alimentami jest niższy od dochodu powoda. Intencją ustawodawcy przy określaniu alimentowania małżonka niewinnego rozpadu małżeństwa było wyrównanie sytuacji materialnej małżonków, tak aby osoba niewinna jak najmniej ucierpiała na skutek rozpadu małżeństwa i taka intencja przyświecała również Sądowi w tym postępowaniu.

Zdaniem Sądu Rejonowego powód nie udowodnił, że od ostatniego rozstrzygnięcia nastąpiła, taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby uwzględnienie w całości żądania powoda tj. uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej, choć rzeczywiście przyznać należy, że sytuacja zdrowotna powoda uległa pogorszeniu. Jednakże, jak już zaznaczono powyżej możliwości zarobkowe powoda nie są określone przez pracę osobiście wykonywaną przez niego. Nawet oświadczeniu do zwolnienia z kosztów postępowania powód podał, iż 5.000 zł rocznie przeznacza na

wynagrodzenie dla pracowników. Stanowisko powoda, że była żona powinna sobie radzić sama nie znalazło akceptacji Sądu.

Przyjęcie toku rozumowania powoda, prowadziłoby do paradoksalnej sytuacji, że wystarczy sprzedać posiadany inwentarz żywy, co powód uczynił w toku postępowania rozwodowego celem znacznego ograniczenia produkcji rolnej, aby wykazać spadek swoich dochodów. Powód nada zarządza dobrze wyposażonym gospodarstwem rolnym oraz ma stado bydła wynoszące 88 sztuk.

Zdaniem Sądu, w sprawie od daty ustalenia alimentów, których uchylenia lub obniżenia pozwany się domaga nie nastąpiły takie zmiany, które uzasadniałyby żądanie powoda i uchylenie obowiązku alimentacyjnego. Przy wykorzystaniu swoich sił i możliwości zarobkowych i majątkowych powód jest w stanie łożyć na utrzymanie byłej żony alimenty w kwocie 800 zł miesięcznie.

Na marginesie tylko dodatkowo należy zauważyć, że nie ma również podstaw do ustalenia, że wygasł obowiązek alimentacyjny w oparciu o przepis art. 60 § 3 kro. Rozwód został orzeczony z winy powoda a po rozwodzie uprawniona do alimentów nie zawarła nowego związku małżeńskiego.

W tym stanie rzeczy, uwzględniając częściowo żądanie obniżenia alimentów w pozostałym zakresie należało na podstawie art. 138 kro powództwo oddalić.